

GALERIA

73

Nits d'Aielo i Art, un espai 'intermèdia'

Núria Cadenas

Durant tot un cap de setmana el jazz s'agermanarà amb les campanes en un festival amb vocació transversal.

OPINIO

11

Fixeu-vos en Mayor Oreja

Salvador Cot

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

La Internet dels rics

Miquel Ramon

15

Perspicàcia

Pau Vidiano

16

Met-hi foc al matafoc!

Martí Domínguez

17

Catalanofonia

Raimon Carrasco

18

Nacional-comunisme

Walter Ferrà

19

L'acord de les esquerres

Miquel Payeras

O negoci brut o suïcidi

Ramon Barnils

El Mossad i la salut d'Assad

Xavier Vinader

82

Explicació

Joan Francesc Mira

Almunia pot dir missa

Les negociacions entre el PSOE i Izquierda Unida per a fer front comú contra el PP a les pròximes eleccions generals, independentment del seu resultat final, són una dada important a l'hora d'analitzar l'actual panorama polític a l'estat espanyol. I de les moltes conclusions que es poden traure d'aquesta anàlisi, volem destacar-ne dues. Una, molt evident, és que la pèrdua del poder (PSOE), el pas del temps, el canvi de dirigents (Almunia en lloc de González i Frutos en lloc d'Anguita) i les necessitats electorals fan miracles i permeten que la cultura del pacte, molt desenvolupada des de fa dècades en altres països europeus, també s'obri camí a l'estat espanyol.

L'altra conclusió, més previsible per als nostres lectors, però no menys interessant, és que la història d'aquestes negociacions entre Joaquín Almunia i Francesc Frutos demostra la diversitat política de l'estat espanyol i, en definitiva, la plurinacionalitat de l'estat. L'oferta d'Almunia a Izquierda Unida per evitar fugites de vots d'esquerres per culpa del sistema electoral només s'entén des de l'òptica de les cúpules centrals de PSOE i IU a Madrid, però no des de les organitzacions d'aquests partits a Catalunya, el País Valencià o les Illes Balears.

En primer lloc, Almunia, amb la seua proposta, ha deixat amb un pam de nas els socialistes valencians, que fa molt poques setmanes van rebutjar la proposta de fer una candidatura àmplia al Senat amb Esquerra Unida del País Valencià, l'equivalent valencià de la Izquierda Unida de Francesc Frutos. En aquesta candidatura al Senat, que finalment no

prosperà, també hi havien de participar el Bloc i els Verds. La situació produïda per la proposta d'Almunia encara és més paradoxal, per no dir insultant, si es té en compte que la negativa del PSPV de fer una coalició amb EUPV i les altres forces progressistes va sorgir de la mateixa cúpula del PSOE a Madrid.

El cas de les Illes Balears és molt particular. El PSIB-PSOE i Esquerra Unida han anat fins i tot més lluny del que proposa Almunia, després de l'èxit de la candidatura progressista d'Eivissa i Formentera al Senat de 1996. Allò va ser l'embrí de la situació política actual, en què PSOE i Esquerra Unida governen les institucions autonòmiques en col·lecció amb el PSM i Unió Mallorquina (el president del Govern Balear és socialista, mentre que el seu conseller de Treball és un dirigent d'Esquerra Unida). Però les forces polítiques progressistes

de les Illes Balears valoren cada vegada menys les eleccions al Congrés dels Diputats i per tant no han fet grans esforços per fer coalicions. I Almunia ja pot dir missa.

Quant a Catalunya, la proposta del PSOE a Izquierda Unida es va rebre com una curiosa notícia de Madrid, sense conseqüències pràctiques per als partits catalans. El soci electoral del PSC és Iniciativa per Catalunya-Verds. Totes dues forces i Esquerra Republicana participen en l'Entesa Catalana de Progrés per al Senat, mentre que cada partit es presenta per separat a les eleccions a diputats. Els companys de Frutos a Catalunya, Esquerra Unida i Alternativa, degueren esbossar un somriure escèptic en veure parlar el seu dirigent amb Almunia sobre el sexe dels àngels. ■

“L'oferta d'Almunia a Izquierda Unida per evitar fugites de vots d'esquerres per culpa del sistema electoral, només s'entén des de l'òptica de les cúpules centrals de PSOE i IU a Madrid.”